

ת"פ 51033/12/11 - מדינת ישראל נגד עלי סמיראת, אסילקו לעבודות בנייה וחקלאות בע"מ עניינה הסתיים

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 51033-12-11 מדינת ישראל נ' סמיראת ואח'
בפני כבוד השופט ירון מינטקביץ

בעניין: מדינת ישראל ע"י עו"ד עמית לוין

המאשימה

נגד

1. עלי סמיראת ע"י עו"ד מאהד חנא
2. אסילקו לעבודות בנייה וחקלאות בע"מ
עניינה הסתיים

הנאשמים

הכרעת דין - נאשם מס' 1

רקע ויריעת המחלוקת

נגד נאשם מס' 1 (להלן: **הנאשם**) הוגש כתב אישום, בו מיוחסות לו עבירות של מסירות דו"חות ובהם אמרות כוזבות והכנת פנקסי חשבוניות כוזבים, בכוונה להתחמק מתשלום מס. ואלו עובדות כתב האישום:

נאשמת מס' 2 (להלן: **החברה**) היא חברה לעבודות בניה וחקלאות. הנאשם הוא מנהלה של החברה ובעל המניות היחיד בה.

במועד סמוך לשנת 2007, החליט הנאשם להונות את רשויות המס באמצעות החברה, תוך שימוש בחשבוניות פיקטיביות, של שלוש חברות, עמן לא בצעה החברה כל עסקה, וזאת על מנת להגדיל בכזב את הוצאותיה של החברה בדיווחיה למס הכנסה, אותם הגיש הנאשם. החברות הן נערן בניה והשקעות בע"מ, חברה אשר כלל לא היתה פעילה (להלן: **נערן**), אטורה תעשיות בע"מ, חברה העוסקת ביצור חוטים אלסטיים (להלן: **אטורה**) והובלות רכב עבודי בע"מ (להלן: **עבודי**).

סך הכל כלל הנאשם בספריה של החברה את החשבוניות הפיקטיביות הבאות:

12 חשבוניות פיקטיביות של עבודי, בסכום כולל של 1,330,587 ש"ח, שתאריכיהן 31.12.07-28.2.08.

16 חשבוניות פיקטיביות של נערן, בסכום כולל של 2,310,993 ש"ח, מהתאריכים 28.2.08-30.6.08.

5 חשבוניות פיקטיביות של אטורה, בסכום כולל של 865,899 ש"ח, כולן מיום 30.6.08.

עמוד 1

בשל כך, הואשמו שני הנאשמים בעבירות של מסירות אמרות כוזבות והכנת פנקסי חשבוניות כוזבים, בכוונה להתחמק מתשלום מס. לאחר שמיעת הראיות הודיעה המאשימה על חזרה מאישום בעניינה של החברה, ונותר לברר את אשמתו של הנאשם בלבד (אתייחס לזיכיה של החברה בהמשך).

לא היתה מחלוקת עובדתית ביחס לתפקידו של הנאשם בחברה וביחס לכך שהחשבוניות מושא כתב האישום נכללו בספריה של החברה. המחלוקת העובדתית שבין הצדדים התמקדה בשאלה האם החשבוניות אשר נכללו בספרי החברה הן כוזבות ולא בוצעה נגדן כל עסקה כשרה, או האם מדובר בחשבוניות כשרות, אותן קיבל הנאשם בתום לב, מאנשים אשר ביצע עמם עסקאות אמת.

המחלוקת המשפטית שבין הצדדים היתה, האם הכללת חשבוניות פיקטיביות בספרי החשבוניות של החברה מקימה עבירה על פקודת מס הכנסה, כל עוד לא הוגשו הדו"חות השנתיים עצמם ולא הגיע מועד הגשתם. כמו כן העלה הנאשם טענות הגנה נוספות, אשר אדון בהן בהמשך.

ראיות הצדדים

מטעם המאשימה העידו ישראל גנץ וגילה נוריאלי, חוקרי מס הכנסה אשר חקרו את התיק, חאלד תמימי, אשר על פי הטענה ספק לנאשם את החשבוניות הפיקטיביות של אטורה ונערן, חלדון חוסייני, אשר לטענת הנאשם סיפק לו באופן חוקי את החשבוניות של עבודי, נביל רשק, מנהלה הרשום של עבודי, יורם שטרית, מנהלה של חברת אטורה ונפתלי לנדאו, רואה החשבון של החברה. מטעם ההגנה העידו הנאשם ומר ברוך מאירסון, אשר שימש מזכיר החברה והופיע בשמה בדיונים.

הערה מקדימה ביחס להפניות וציטוטים:

בהודעות העדים שנגבו ברשות המסים, הדפים מוספרו פעמיים: בראש כל עמוד למעלה, נכתב באנגלית מספור בפורמט "page __ of __". שתי שורות למטה נכתב בצד ימין בעברית "דף ____". ההפניות לציטוטים, מתוך ההודעות, בפרוטוקולים וגם בהכרעת הדין, הן לפי מספור הדף בעברית, ולא לפי המספור באנגלית (המספור באנגלית מתחיל לרוב מהעמוד השני להודעה, והמספור בעברית מתחיל מהעמוד הראשון, ועל כן אין התאמה בין שני המספורים).

חאלד תמימי (ע' 23-26, 34-37 ו- 41-44 לפרוטוקול ישיבת יום 30.10.14)

העד מסר, כי הוא מכיר את הנאשם על רקע עבודתם המשותפת בשיפוצים ובחקלאות. לדברי העד, הוא סיפק לנאשם עובדים לבניה, חקלאות ושיפוצים באמצעות חברת אטורה. בעדותו לפני טען תמימי, כי ביצע עסקאות אמת עם הנאשם, והכחיש את הטענה שסיפק חשבוניות פיקטיביות, כפי שאמר בחקירותיו ברשות המסים.

העד הסביר את הדברים אותם אמר בעת שנחקר, בכך שבעת שנחקר היה לו סכסוך כספי עם הנאשם, ובכך שהחוקרים איימו עליו (ע' 34 לפרוטוקול ישיבת יום 30.10.14, ש' 10). עוד אמר העד, כי החוקרים הבטיחו לו שאם יפליל אחרים "יצא מהתיק" (ע' 41).

העד אישר בעדותו, כי אמר את הכתוב באמרותיו, אך טען כי הדברים הם שקר (ע' 34 ש' 18). לדבריו, לא מכר לנאשם חשבוניות, אלא רצה "להפיל עליו את התיק כי היה סכסוך" (ע' 35, ש' 16).

בחקירתו הנגדית חזר העד ואמר, כי שיקר משום שהיה מסוכסך עם הנאשם וכי החוקרים איימו עליו. כמו כן אישר העד, בתשובה לשאלת נציג החברה, כי הוא דובר עברית, אך אינו יודע קרוא וכתוב ואינו מבין "מלים קשות".

לאור הסתירות שבין עדותו של העד ואמרות החוץ שלו ולאור התרשמותי מאופן העדתו, הוגשו האמרות וסומנו ת/7-12. וכך אמר העד בחקירותיו השונות ברשות המסים:

ת/7 (הודעה מיום 23.07.08 שעה 16:31, נגבתה על ידי ישראל מנחם גנץ)

תמימי מסר, כי כל הפעילות של אטורה ונערן היתה מכירת חשבוניות פיקטיביות (דף 2 שורות 21-22, דף 8, שורות 27-32). חברת אטורה לא ביצעה כל עבודה לאף גורם, לרבות לא לחברה (דף 7, שורה 1). העד אמר בפה מלא, כי מכר חשבוניות לנאשם ולחברה (דף 4, שורה 11-12, דף 7 שורות 18-22).

לנאשם היה שותף בשם אבו חמד. העד נהג לקבל מאבו חמד שיק של החברה, ללכת לבנק עם אבו חמד ועם הנאשם, לפרוט את השיק למזומן ולהחזיר לאבו חמד את הכסף בעוד הנאשם המתין בחוץ. לאחר שיצאו מהבנק אבו חמד היה נותן את הכסף לנאשם (דף 3, שורות 4-11, דף 7, שורה 21).

ת/8 (הודעה מיום 24.07.08 שעה 19:30, נגבתה על ידי ישראל מנחם גנץ)

תמימי מסר, כי סיפק לנאשם ולחברה הרבה חשבוניות. היו פעמים שנתן לנאשם חשבוניות של אטורה ושל נערן והיו מקרים שפנקס החשבוניות היה אצל הנאשם. העד חזר על כך שאף פעם לא ביצע כל עבודה עבור החברה (דף 2, שורות 18-22). העד חזר על כך שכל הפעילות של החברות נערן ואטורה הייתה מכירת חשבוניות (דף 4, שורה 33).

ת/9 (הודעה מיום 31.07.08 שעה 10:46, נגבתה על ידי ישראל מנחם גנץ)

תמימי חזר על דרך העברת החשבוניות ופריטת השיקים בבנק, בעוד הנאשם מחכה בחוץ, כפי שמסר באמרותיו הקודמות (דף 3, שורות 35-38).

ת/10 (הודעה מיום 17.08.08 שעה 12:44, נגבתה על ידי ציפורה בן עמי)

תמימי חזר בו מהודעותיו הקודמות, לא שתף פעולה ואמר כי כל מה שאמר בהודעותיו הקודמות היה שקר וכי אכן סיפק לחברה פועלים (דף 4, שורות 6-14). העד התבקש במהלך הודעתו לתאר את הפעילות שלו ביחס לדבריו על הספקת הפועלים אך לא ידע לומר דבר ברור: לדבריו לא זכר כמה פועלים היו לו, מהיכן הגיעו, כיצד הגיעו, כמה גבה בעבורם, ממי קיבל את הכסף, כמה שילם למי שהביא אותם, כמה הרוויח, ומה עשה בכסף.

ת/11 (הודעה מיום 07.10.08 שעה 10:10, נגבתה על ידי ישראל מנחם גנץ)

תמימי מסר, כי הנאשם הגיע לביתו עם אנשים נוספים, ובהם שותפו אברהמים שוואהין המכונה חאג' חלאל, אסף אותו למכוניתו, ג'יפ לנד קרוזר לבן ונסעו יחדיו לחברון (דף 2, שורות 11-12). הנאשם ביקש מהעד לומר לו מה מסר בחקירותיו ברשות המסים ואמר לו, כי יש לו - לנאשם - עו"ד טוב וכי רק הוא - תמימי - "יאכל אותה" בתיק הזה.

לדברי תמימי, הנאשם וחאג' חלאל אמרו לו לשנות את דבריו בחקירה והבטיחו לו, כי אם ייגזר עליו מאסר יתנו לו משכורת וקנטינה (דף 2, שורות 15-21). מנגד, הנאשם וחאג' חלאל איימו על העד כי אם לא ישנה את גרסתו יחטפו

את ילדיו ואחיותיו (דף 2, שורות 22-223). תמימי הסביר, כי שיקר בהודעתו הקודמת בשל האיומים עליו (דף 2, שורות 32-33). כמו כן מסר תמימי, כי הנאשם לקח אותו לעורך דין בירושלים יחד עם אחרים, ושם החתימו אותו על מסמך, לפיו סיפק לנאשם פועלים (דף 3, שורות 4-6).

לאחר מכן, נפגש תמימי עם הנאשם פעם נוספת, יחד עם אדם בשם אבו יוסף, בעל חברה בבאר שבע (דף 3, שורות 35-38, דף 4, שורות 1-8). הנאשם הנחה את תמימי לספר לחוקרי מס הכנסה שסיפק לאותו אבו יוסף פועלים מדי יום (דף 4, שורות 19-23).

תמימי חזר בו מדבריו בהודעתו ת/10 ושב וחזר על שסיפר באמרותיו ת/7-9 (דף 5, שורות 19-30).

ת/12 (הודעה מיום 05.01.09 שעה 10:17, נגבתה על ידי גילת נוראל)

תמימי מסר, כי הנאשם הגיע אליו יחד עם אבו חמד וחאג' חלאל והם הציעו לו לפתוח חברה על שמו משום שיש לו תעודת זהות ישראלית, בתמורה ישלמו לו משכורת קבועה.

העד הסכים להצעה ושני אנשים, אבו עבדין וחלדון חוסייני, לקחו אותו לרואה חשבון ועורך דין יחד עם בעל חברת נערן הקודם, מערוף דואק ורשמו את חברת נערן על שמו (דף 2, שורות 15-20). תמימי שב ותיאר את דרך העברת הכספים וההגעה לבנק לצורך פריטת השיקים (דף 2, שורות 21-24). לדבריו של תמימי, חלדון חוסייני הוא חבר של חאג' חלאל, המתעסק ב"חברות" (דף 2, שורות 28-31).

תמימי מסר, כי הנאשם וחאג' חלאל הורו לו מה לרשום בחשבוניות של חברת נערן, אך העד לא מילא את כל החשבוניות של נערן (דף 3, שורה 12).

תמימי אמר, כי כתב בעצמו חלק מהחשבוניות של נערן אשר הוצגו לו, לבקשת הנאשם וחאג' חלאל, אך חלקן לא בכתב ידו. העד לא ידע לומר מי כתב את החשבוניות שאינו בכתב ידו ושב ואמר כי כתב את החשבוניות על פי בקשתם של הנאשם וחאג' חלאל (דף 4, שורות 5-8).

מעבר לכך, תמימי חזר על אשר נאמר בהודעותיו הקודמות- כי לא סיפק דבר לנאשם ולחברה, לא ביצע עמם כל עסקה כשרה ולא קיבל מהם את הסכומים הנקובים בחשבוניות (דף 4, שורות 28-31).

כארבעה חודשים אחרי פעילותו של תמימי בנערן התקשר אליו חאג' חלאל ואמר, כי יש בעיה עם החברה וצריך לסגור אותה משום שהיא "מזוייפת וגנובה", ואמר לו כי העביר את חברת אטורה על שמו. גם בחברת אטורה חתם תמימי על שתי חשבוניות על פי בקשתם של הנאשם ושל חאג' חלאל, למרות שגם עם חברת אטורה לא ביצע כל עבודה ולא סיפק עובדים לאיש (דף 5, שורה 9). לדברי תמימי, הוא לא חתם על שלוש חשבוניות אחרות של חברת אטורה.

תמימי אמר שפרט מספר שיקים בבנק בעבור הנאשם וחאג' חלאל, ולא היה שיק בסכום נמוך מ-80,000 ש"ח (דף 6, שורה 18).

חלדון חוסייני (ע' 44-48 לפרוטוקול ישיבת יום 30.10.14)

חוסייני העיד, כי הוא עובד במסעדה בעיר יריחו. לדבריו אינו מכיר את הנאשם או את החברה. העד אמר כי הוא מכיר

את נביל רשק הכירות שטחית, ללא קשר לעניינים עסקיים.

העד הכחיש כל קשר לחברת עבודי או לחברת נערן.

העד אישר שנחקר ברשות המסים בצורה הוגנת, תוך שהחוקרת נעזרה במתורגמן ואישר כי בסוף החקירה הודעתו הוקראה לו לפני שחתם עליה.

במהלך עדותו של העד עלה, כי הוגש נגדו כתב אישום בגין עבירות מסים, אשר אינן קשורות להליך שלפני.

נביל רשק (ע' 131-89 לפרוטוקול ישיבת יום 25.09.16)

בעת עדותו של רשק, הוא ריצה מאסר בגין עבירות מסים. לדבריו בעבר היה רוקח, עד להסתבכויותיו בפלילים (אשר מגליון הרישום הפלילי שלו נ/4 עולה, כי אינן מעטות).

העד הכחיש הכירות או קשר עם הנאשם או עם החברה. לדבריו הכיר את חלדון חוסייני הכירות שטחית, על רקע היותם שכנים. העד גם הכחיש קשר לחברת עבודי, ואמר כי אינו מזהה חשבוניות של עבודי אשר הוצגו לו במהלך עדותו.

לאור סתירות שבין עדותו של העד והודעה שנגבתה ממנו ביום 6.10.2008, הוגשה ההודעה וסומנה ת/15. העד אישר, כי אמר את הדברים הכתובים בהודעה ת/15, וכי הם אמת. וכך עלה מההודעה:

העד אמר, כי ניהל את חברת רכב עבודי יחד עם חלדון חוסייני וביצע עסקאות אמת מול מספר אנשים.

העד הכחיש הכירות או קשר עסקי עם הנאשם או עם החברה. הוצגו לעד 12 חשבוניות של רכב עבודי שהוצאו לחברה. העד הכחיש כל קשר לחשבוניות ואמר שלא סיפק לחברה עובדים אי פעם. העד גם אמר שכתב היד על החשבוניות שהוצאו על שם רכב עבודי לנאשמת אינו כתב ידו וכי החשבוניות הן בפורמט שונה מהחשבוניות הכשרות של עבודי, וכי הכתובת המופיעה עליהן אינה כתובתו (העד מתגורר בעיר ירושלים, ואילו על חשבוניות חברת עבודי מופיעה כתובת בישוב בסמת טבעון).

במהלך גביית האמרה ת/15 הוצגו לרשק חשבוניות רבות של חברת עבודי. רשק טען כי אין לו קשר לרובן של החשבוניות אשר הוצגו לו, וכי הוא לא ביצע את העסקאות המפורטות בהן. עם זאת, רשק זיהה חלק מן החשבוניות ואישר כי ביצע את העסקאות כנגדן הוצאו. לדבריו של רשק יתכן ששותפו, חלדון חוסייני, הוציא את החשבוניות שאינן מוכרות לו, וזאת ללא ידיעתו והסכמתו.

בחקירתו הנגדית ע"י ב"כ הנאשם הכחיש העד כי היה שותף של חוסייני והכחיש כל קשר לחברת עבודי.

העד הכחיש כל הכירות עם הנאשם, הכחיש כי הנאשם הגיע אליו לביתו ושילם לו כסף, הכחיש כי פגש את עו"ד אבו לאפי והכחיש כי חתם אצל עו"ד אבו לאפי על חוזה עבודה עם החברה או עם הנאשם.

בחקירתו הנגדית לנציג החברה (החל מע' 121 לפרוטוקול), אמר העד כי הוכה על ידי מספר חוקרי מע"מ. כמו כן אמר שנחקר בעיקר בעברית ולא בערבית. כאשר נשאל העד בחקירה חוזרת על ידי ב"כ המאשימה מי החוקרים שהיכו אותו לדבריו, פנה לנציג החברה ושאל אותו לשמותיהם של החוקרים (ע' 130).

יורם שטרית (ע' 27-33 לפרוטוקול ישיבת יום 30.10.14)

העד שימש מנהל חברת אטורה, המייצרת חוטים אלסטיים המשמשים לחיתולים ותחבושות הגייניות.

העד מסר, כי בדרך כלל החברה הפיקה חשבוניות ממוחשבות, וכי הפקת חשבונית מס ידנית היתה ארוע נדיר, "אפשר לספור על יד אחת בשנה" (ע' 28, ש' 10). העד הציג דוגמה לחשבונית מס כשרה של אטורה אשר סומנה ת/3. בדיון הוצגו לעד החשבוניות ת/6, חשבוניות על שם אטורה הנחזות להיות כנגד עסקאות בין אטורה לחברה. העד אמר, כי חשבוניות אלו שונות באופן מהותי מהחשבוניות הכשרות של אטורה (והשוני בין החשבוניות אכן בולט), לא הוצאו על ידה ואין לאטורה כל קשר אליהן. עוד הוסיף העד, כי אינו מכיר את הנאשם או את החברה.

הוצג לעד המסמך ת/4, הודעה שנמסרה לרשם החברות, ובו בקשה לרשום כי מניות אטורה הועברו לחאלד תמימי. העד אמר כי לאטורה אין כל קשר למסמך זה.

נפתלי לנדאו (ע' 37-40 לפרוטוקול ישיבת יום 30.10.14)

העד שימש רואה החשבון של החברה והגיש את הכרטסות של החברה ביחס לאטורה, נערן ועבודי (ת/13), מהן עולה כי החשבוניות מושא כתב האישום הוזנו למערכת הנהלת החשבונות של החברה.

העד אמר, כי לגבי אטורה, ידע בשלב מסוים שנעשו אצלה זיופים, אך לא ידע לומר מעבר לכך.

ישראל גנץ (ע' 49-59 לפרוטוקול ישיבת יום 1.4.15)

העד משמש חוקר באגף מס הכנסה. במסגרת עבודתו גבה את הודעותיו של חאלד תמימי. העד הכחיש כי איים על תמימי או נקט נגדו אמצעי פסול כלשהו. העד גם מסר כי חקר את תמימי בעברית, שכן תמימי מבין עברית היטב, ואף עקב אחרי הודעותיו בעת גבייתן, על מסך המחשב.

כדוגמה למידת הבנתו של תמימי את תוכן הודעתו סיפר העד, כי רשם מפיו שמישהו אסף אותו ברכב אודי אפּוּר, אך תמימי תיקן אותו, כי לא אמר אפּוּר, אלא איי-פור (A4, דגם של מכונית אודי, באנגלית) - ר' בהקשר זה הודעתו של תמימי ת/9, דף 5 ש' 11.

כמו כן העד גבה את הודעות הנאשם, אך לא נשאל על כך.

גילה נוריאל (ע' 59-63 לפרוטוקול ישיבת יום 1.4.15)

העדה משמשת חוקרת באגף מס ערך מוסף. במסגרת עבודתה גבתה הודעות מהנאשם ומחאלד תמימי.

העדה הכחישה כי איימה על תמימי. כמו כן אשרה כי תמימי הבין עברית היטב ולא היה צורך לחקור אותו בערבית.

הנאשם

ת/1, הודעה מיום 27.7.2008:

הנאשם אישר כי היה לו קשר עסקי עם החברות נערן ואטורה. לדבריו, חאלד תמימי סיפק לו עובדים באמצעות חברות אלה: עד אמצע מאי 2008 באמצעות נערן ומאז באמצעות אטורה (דף 8, שורות 10-3). החלפת החברות לא שנתה את אופי העבודה ותנאיה ושתי החברות סיפקו את אותם העובדים (דף 4, שורות 21-19). הנאשם אישר, כי קיבל מחאלד תמימי 5 חשבוניות של אטורה ו- 13 חשבוניות של חברת נערן ורשם נגדן שיקים לפקודתו של תמימי. הנאשם גם אמר כי חאלד תמימי כתב מולו את כל החשבוניות של נערן ואטורה וחתם עליהן, וכי הוא (הנאשם) האדם היחיד בחברה עמו היה תמימי בקשר (דף 8, שורה 35).

הנאשם אמר, כי בשל הסתבכות קודמת שהיתה לו, הוא מקפיד להחתים את כל קבלני המשנה עמם הוא עובד על חוזה אצל עורך דינו, אנוואר אבו לאפי מירושלים, ובכלל זה החתים את תמימי (דף 3 ש' 24-28).

ביחס לחברת נערן אמר הנאשם, כי קיבל ממנה 3 חשבוניות מבעליה הקודם, מוחמד דואק ושילם בשיקים לפקודתו של דואק.

הנאשם אישר, כי העביר לרואה החשבון של החברה, נפתלי לנדאו, את הכרטסות של נערן ואטורה, לצורך הכללתן בספרי החברה (דף 7, שורות 16-12).

הנאשם אמר, כי תמימי עבד תחילה עם חברת נערן ובחודש מאי 2008 עבר לעבוד עם אטורה ולא עבד עם שתי החברות במקביל (דף 7 ש' 35).

הנאשם אמר, כי תמימי כתב בעצמו את כל הפרטים שבכל החשבוניות של נערן ואטורה וחתם עליהן מולו. לדבריו, לו היה תמימי נותן לו חשבונית שלא נרשמה בנוכחותו היה מיד מפסיק לעבוד איתו (דף 8 ש' 29).

הנאשם אמר, כי חברת רכב עבודי ספקה לו עובדים באמצעות חלדון חוסיני. לדברי הנאשם חלדון חוסיני הוא האדם היחיד בחברת עבודי שכתב את החשבוניות וחתם עליהן בפניו (דף 13, שורה 34). לדבריו שילם לחוסיני בשיקים לפקודתו וכן שילם במזומן סכומים המצטברים לכ- 310,000-320,000 ש"ח. כנגד התשלומים קיבל מחוסיני חשבוניות, אותן מילא וחתם בנוכחות הנאשם.

הנאשם הכחיש, כי פרט בעבור תמימי שיקים או כי ניגש יחד עם תמימי לפרוע שיקים בבנק, אך אישר כי היה בבנק במקרה כאשר הגיע תמימי לפרוע שיקים (דף 10, שורה 38).

הנאשם לא ידע להסביר למה הכתובת ומס' הטלפון המופיעים בחשבוניות של חברת נערן ואטורה שונים מפרטיו של תמימי (דף 11, ש' 35).

הנאשם אמר כי אין כל קשר בין העובדים של חברת רכב עבודי לבין העובדים של חברת נערן. מנגד, הנאשם אמר, כי עובדי חברת נערן המשיכו לעבוד בחברת אטורה (דף 12, שורות 26-22).

הנאשם טען כי קיבל חשבוניות של עבודי אך ורק מחוסיני ולא מאף אדם אחר (דף 13, ש' 33).

הנאשם הוסיף כי ערך חוזה עבודה עם חוסיני אצל עו"ד אנוואר אבו לאפי וכי החוזה שמור אצלו או אצל רואה החשבון (דף 13, שורה 36).

עדות הנאשם (ע' 161-197 לפרוטוקול ישיבת יום 25.09.16)

בעדותו טען הנאשם, כי תמימי פנה אליו והציע לספק לו עובדים. לדבריו הוא קיבל את החשבוניות של אטורה מתמימי ושילם לו בעבורן.

הנאשם טען, כי חברת נערן, נוהלה על ידי חלדון חוסייני ואמר, כי תמימי קישר ביניהם. בהמשך עדותו טען, כי דווקא נביל רשק ניהל את חברת נערן ולאחר מכן טען כי חלדון חוסייני ונביל רשק הם מנהליה (ע' 195, שורות 23-27 וכן עמ' 196 שורה 4 לפרוטוקול).

ביחס לחברת עבודי טען הנאשם, כי תחילה עמד בקשר עם חלדון חוסייני, אשר לאחר כחודש אמר לו כי הוא מורשה חתימה של הבעלים נביל רשק. הנאשם אמר כי חתם על הסכם עבודה עם רשק וחוסייני במשרדו של עו"ד אנוואר אבו לאפי בירושלים (ע' 159 לפרוטוקול).

הנאשם אישר, כי קיבל את החשבוניות של חברת עבודי אך טען, כי ניתנו כנגד הספקת עובדים.

הנאשם התבקש להסביר את דבריו של תמימי, כי החשבוניות אותן סיפק לנאשם היו פיקטיביות, וטען כי תמימי משקר (עמ' 182-183 לפרוטוקול מיום 25.09.16).

הנאשם טען, כי חברת עבודי היתה קשורה לנערן, ושתי החברות העסיקו את אותם העובדים. כמו כן הוסיף בנוגע לחברת עבודי כי שם החברה השתנה אבל הוא המשיך לעבוד יחד עם חלדון חוסייני או נביל רשק (עמ' 184 שורות 12-18, לפרוטוקול מיום 25.09.16). בהמשך עדותו שינה את דבריו וטען כי אין קשר בין נערן לעבודי (עמ' 196, שורות 22-24 לפרוטוקול מיום 25.09.16).

הנאשם התבקש להסביר למה חוסייני העיד שאינו מכיר אותו או את החברה והשיב כי הוא משקר. כך השיב גם כאשר התבקש להסביר את דבריו של נביל רשק (עמ' 189 ו- 191 לפרוטוקול).

הנאשם טען כי בחברת אטורה עבד תחילה עם חלדון חוסייני ולאחר מכן מניותיו הועברו לתמימי בשל זיוף ומאז בכל הקשור לחברת אטורה עבד עם תמימי (עמ' 196, שורות 30-31 לפרוטוקול מיום 25.09.16).

הנאשם אישר, כי העביר את החשבוניות אותן קיבל מתמימי, מחוסייני ומרשק להנהלת החשבונות שלו (ע' 194-195 לפרוטוקול ישיבת יום 25.9.16).

ברוך מאירסון

מטעם ההגנה העיד גם מר ברוך מאירסון, שלדבריו שימש מזכיר החברה בתקופה הרלוונטית. עדותו עסקה בעיקר בהשגותיו של העד על התנהלותן של הרשויות וביחס לעצמת הראיות בתיק, אך לא היתה רלוונטית לשאלות העובדתיות שבמחלוקת.

מעבר לכך יש לציין, שהעד ייצג את החברה בהליכים, עיין בחומר החקירה ונכח בכל הדיונים, כך שגם לו היתה עדותו רלוונטית, משקלה של העדות היה מושפע מכך.

טעוני הצדדים

ב"כ המאשימה ביקש להרשיע את הנאשם.

בטיעונו ביקש להעדיף את אמרות החוץ של תמימי על פני עדותו לפני ולקבוע כי סיפק לנאשם את החשבוניות הפיקטיביות של אטורה ונערן. כן ביקש לקבל את האמור באמרת החוץ של חוסייני, ת/15, ובעדותו של נביל רשק, לפיהן לא ספקו לנאשם את חשבוניות חברת עבודי. עוד ביקש לקבוע, כי עדויותיהם של תמימי ושל חוסייני מחזקות זו את זו.

ב"כ הנאשם ביקש לזכות את הנאשם, שכן לשיטתו העובדות המיוחסות לנאשם לא הוכחו. בהקשר זה התייחס לכך שתמימי סתר את עצמו באמרות החוץ שלו, ולכך שנגד חוסייני הוגש כתב אישום בעבירות מסים. מהבחינה המשפטית טען ב"כ הנאשם, כי גם אם הוכחו המעשים המיוחסים לנאשם, הם אינם מגבשים עבירה, שכן שימוש בחשבונית פיקטיבית אינו מהווה עבירה על פקודת מס הכנסה, אלא על חוק מס ערך מוסף בלבד, ולא יוחסו לנאשם עבירות אלו.

לצד זאת, העלה ב"כ הנאשם טענות הגנה נוספות, שעיקרן טענות מקדמיות, אותן ביקש להעלות בשלב הסיכומים, בשל חילופי היצוג (בא כוחו הנוכחי של הנאשם מונה לייצג את הנאשם רק לאחר שמיעת מרבית עדי התביעה, לאחר שסניגור קודם הושעה מלשכת עורכי הדין בסמוך לסיום פרשת התביעה).

דין והכרעה

תחילה אסקור את הראיות ואקבע את המסגרת העובדתית. לאחר מכן אסקור את הטענות המשפטיות ואכריע בהן.

קביעות עובדתיות

לאחר ששמעתי את העדים, והתרשמתי מהם באופן ישיר, אלו קביעותי:

ביחס לתמימי, אני מעדיף ללא היסוס את אמרות החוץ שלו על פני עדותו וקובע כי עולה מהן שסיפק לנאשם חשבוניות פיקטיביות של החברות אטורה ונערן:

כל אמרות החוץ של תמימי, מלבד ת/10, עקביות ומתישבות עם השכל הישר ונסיון החיים. לפיכך לא ראיתי כי חזרתו של תמימי בת/10 מהדברים שמסר ביתר הודעותיו גורעת ממשקל דבריו. בת/11 הסביר העד, כי באמרתו ת/10 חזר בו מדברים שאמר בחקירותיו הקודמות, משום שאז לא ידע את הנאשם ועל ידי אחרים. עניין זה אינו חלק מכתב האישום והנאשם לא עומת עמו, ועל כן אמנע מלקבוע לגביו ממצא מחייב, אך יש בו כדי להסביר את האמור בת/10. עוד אוסיף, שבניגוד ליתר אמרותיו של תמימי, ת/10 לוקה בחוסר הגיון בסיסי ועל פניו אינה מעוררת אמון: תמימי טען שסיפק לנאשם ולחברה פועלים, אך לא ידע לומר כמה כסף שילם לפועלים, כמה כסף גבה מלקוחותיו, אילו עבודות ביצע ומה עשה בכסף אותו קיבל. תמימי גם לא ידע להסביר באותה אמרה מדוע הוא חוזר בו מדבריו.

תיאור ההתנהלות באמרות החוץ של תמימי מאפיין את שיטת העבודה המוכרת במקרים דומים, של הפצת חשבוניות פיקטיביות. בעיקר הכוונה לדבריו של תמימי, כי קיבל שיקים מהחברה, המיר אותם בבנק למזומן והחזיר את הכסף לבעלי החברה - הנאשם וחאג' חלל. זו דרך פעולה מקובלת, שמטרתה יצירת מצג חשבונאי, כי מקבל החשבונית הפיקטיבית הוציא נגדה שיק שנפרע, תוך שהכסף חוזר אליו. כך גם הבחירה באדם דל, אשר ניתן לפתותו בהבטחה לרווח קל, בתמורה לשימוש בשמו לצורך הפצת חשבוניות, מאפיינת מקרים רבים דומים.

בשונה מאמרות החוץ של תמימי, עדותו לפני היתה נטולת כל הגיון ורחוקה מאוד מלשכנע או לעורר אמון מינימלי: תמימי אישר, כי אמר את הדברים שנרשמו מפיו בהודעותיו, אך טען כי שיקר לחוקרים משתי סיבות: רצונו להתנקם בנאשם בשל סכסוך כספי שהיה לו איתו ואיומים של החוקרים.

התקשיתי להבין למה אדם ישקר בחקירה ויאמר שמכר חשבוניות לאדם אחר, על מנת לפגוע באותו אדם. אדם הפועל באופן זה, מפליל את עצמו בעבירה חמורה, של הפצת חשבוניות פיקטיביות, ואין כל הגיון שאדם יסבך את עצמו על מנת להתנקם באדם אחר ולהפלילו בעבירה.

אותו חוסר הגיון שורה גם על הטענה, שתמימי הפליל את הנאשם כי החוקרים אמרו לו שכך "יצא מהתיק". תמימי לא הציע הסבר למה חשב שיחלץ מאשמה, דווקא אם יודה בביצוע עבירה.

טענתו של תמימי, כי החוקרים איימו עליו על מנת שיפליל את הנאשם, גם היא חסרת הגיון. מעבר לכך, החוקרים אשר גבו את אמרתו של תמימי (מלבד ת/10), ישראל גנץ וגילה נוראל, העידו על אופן גביית ההודעות. שני החוקרים הכחישו באופן גורף את הטענה שאיימו על תמימי או חילצו ממנו עדות בדרך פסולה, ועדויותיהם נאמנות עלי. אין לי ספק, כי שני החוקרים פעלו כדין והודעותיו של תמימי משקפות את דבריו לחוקרים באופן מדויק, מבלי שהופעל עליו כל אמצעי לא הוגן או פסול.

בעדותו לפני טען תמימי כי כתב את כל החשבוניות (ע' 25 לפרוטוקול הדיון מיום 30.10.14). באמרתו ת/12, מסר תמימי, כי הוא כתב רק חלק מהחשבוניות אותן סיפק לנאשם, אך לא את כולן. תמימי לא ידע לומר מי כתב את יתר החשבוניות אך הבחין כי אין זה כתב ידו. (דף 4, שורות 5-8, דף 5, שורות 19-26). ואכן, גם לעין לא מקצועית ניכר כי החשבוניות של חברת נערן, נכתבו בשני כתבי יד שונים זה מזה (בחשבוניות 7, 10, 14, 53, 60, 64, 65, 66, 70, 71 ו- 72 שם החברה נכתב "אסילקו בעמ" וכתב היד בהן שונה בתכלית מכתב היד בחשבוניות 27, 28, 29, 30 ו- 102, בהן נכתב שם החברה "אסילקו בע"מ". ואף הנאשם לא חלק על כך שבחשבוניות שלטענתו את כולן כתב תמימי מופיעים שני כתבי יד שונים (ר' ת/1 דף 14). ודברים דומים אמורים גם בחשבוניות של חברת אטורה, שנכתבו בשני כתבי יד שונים, ושמה של החברה מופיע בהן באותן שתי גרסאות (בחשבוניות מס' 30, 31 ו- 33 נכתב שם החברה **אסילקו בע"מ** וכתב היד בהן שונה מחשבוניות מס' 1 ו- 34 בהן נכתב **אסילקו בע"מ**). נקודה זו מהווה תמיכה חיצונית ברורה לאמרות החוץ של תמימי על פני עדותו לפני.

מעבר לכך יש לציין, כי נגד תמימי הוגש כתב אישום, בין היתר בשל הספקת החשבוניות הפיקטיביות לנאשם ולחברה (ת/2). תמימי הודה בכתב האישום ונגזר עליו עונש של 11 חודשי מאסר בפועל. עניין זה משווה לאמרות החוץ של תמימי מהימנות, שכן הוא היה נכון לשלם את מחיר הודאתו בעבירות. יתרה מכך, הדבר מלמד על משקלן של טענותיו, כי הודעותיו נגבו באמצעים לא הוגנים.

על כל אלה אוסיף את הרושם השלילי שעשה תמימי כאשר העיד לפני, המקשה מאוד לתת משקל לדבריו לפני. כך למשל, בחקירתו הנגדית אישר כמעט כל הנחה שהוצעה לו (ר' במיוחד ע' 43-44). ניכר, כי העד התאמץ לשחוק את אמרות החוץ שלו ולהרחיק את הנאשם מאשמה, יותר מאשר להציג תמונה אמיתית לבית המשפט.

לאור כל אלה, ראיתי להעדיף את אמרות החוץ של תמימי על פני עדותו לפני ולקבוע, כי תוכן אמת.

אתייחס בהמשך לחיזוקים החיצוניים לאמרות החוץ של תמימי.

חלדון חוסייני

חוסייני העיד, כי אינו מכיר את הנאשם או את החברה, וכי אין לו קשר לחברת עבודי. דברים אלה לא נסתרו בחקירותיו הנגדיות של חוסייני ולא נמצאו בהם סתירות או פרכות.

הנאשם טען, כי קיבל מחוסייני 12 חשבוניות של חברת עבודי על סכום כולל שמעל 1.3 מליון ש"ח, בפחות מחודשיים, כנגד עסקאות כשרות של הספקת עובדים שביצע עימו. על פי התרשמותי מחוסייני, שלפי עדותו עובד כמלצר במסעדה ביריחו, קשה מאוד לקבל את הטענה שניהל אי פעם חברה להספקת כח אדם בהיקף כזה (ר' בהקשר זה ע"פ 42483-07-16, אבו נג'מה, פסקאות 3-4).

לא ראיתי סיבה מדוע חוסייני ישקר ויטען שאין לו קשר לנאשם או לחברה, אם ביצע עמם עסקאות כשרות. גם ההגנה לא הציעה כל הסבר למה לחוסייני לשקר ולהכחיש ביצוע עסקאות כשרות.

אני ער לטענתו של הנאשם, כי היה בביתו של חוסייני, ולכך שידע לומר באיזה קומה נמצא הבית. לא ראיתי כי ניתן ללמוד מכך שהנאשם ידע לומר היכן מתגורר חוסייני, כי הוא סיפק לו פועלים וביצע עמו עסקאות כשרות.

אני ער לכך שהוגש נגד חוסייני כתב אישום בגין עבירות מסים (אשר אינן נוגעות לאישום שלפני). נטען בסיכומי ההגנה, כי היה על המאשימה להגיש את כתב האישום לבית המשפט, וכי המנעותה מלעשות כן פוגעת במשקל עדותו של חוסייני. הטענה אינה מדויקת: אכן במהלך עדותו של חוסייני הוצג לבית המשפט כתב האישום שהוגש נגדו וקבעתי, כי על המאשימה להעמידו לעיון הנאשמים. עם זאת, לא הוריתי למאשימה להגיש את כתב האישום לבית המשפט (ר' החלטה בע' 46 לפרוטוקול ישיבה מיום 30.10.14). ככל שהנאשמים סברו שכתב האישום מהווה ראיה נחוצה, היה עליהם לבקש להגישו. מכל מקום, העובדה שנגד חוסייני הוגש כתב אישום בעבירות מסים, בודאי שאינה תומכת בטענת הנאשם, כי ביצע עימו עסקאות כשרות דווקא.

אני ער גם לכך שלדבריו של תמימי, חוסייני היה קשור לרישומי הכוזב כבעליה של חברת נערן וכי מדובר באדם הקשור להפצת חשבוניות (ת/12, דף 2). חוסייני לא עומת עם אמירות אלו כאשר העיד, ועל כן משקלן מועט. ומכל מקום, גם אם אתן לדברים משקל, בוודאי שאינם תומכים בטענת הנאשם, כי חוסייני ביצע מולו עסקאות אמת וסיפק לו חשבוניות כשרות.

מעדותו של חוסייני עולה מעבר לספק, כי העד לא ביצע עם החברה או עם הנאשם כל עסקה כשרה ולא סיפק לנאשם או לחברה חשבוניות כשרות. מהראיות עולה, כי ככל שהיה קשר בין הנאשם לחוסייני, הרי שהיה זה קשר במסגרתו סיפק חוסייני לנאשם חשבוניות פיקטיביות, ומטעם זה מרחיק חוסייני את עצמו מהנאשם ומהחברה. אך גם אפשרות זו מביאה לאותה מסקנה - שהחשבוניות של חברת עבודי הן פיקטיביות.

נביל רשק

העד קיבל חסיונות דיונית במהלך עדותו ויכול היה להעיד ללא חשש (שורות 1-9, עמ' 113, לפרוטוקול מיום 25.09.16). ועם זאת, מדובר במי שמרצה מאסר בגין עבירות מסים, והורשע בעבירה של שיבוש הליכי משפט ובעבירות מרמה רבות. לפיכך יש לבחון את תוכן דבריו בזהירות רבה.

רשק הכחיש בעדותו לפני כי הכיר את הנאשם או את החברה, וכי ביצע עם הנאשם או עם החברה עסקה כלשהי. דבריו

אלו לא נסתרו בחקירתו הנגדית.

באמרת החוץ של רשק, ת/15, הוא הכחיש כל קשר לחשבוניות של חברת עבודי אשר הוצאו לחברה ואשר הוצגו לו, ואף אמר כי הן נראות בפורמט שונה מאשר החשבוניות הכשרות של עבודי. יש לדברי העד בנקודה זו משקל ממשי, שכן הוא זיהה חלק מהחשבוניות אשר הוצגו לו בחקירתו ואישר, כי הן משקפות עסקאות אמת.

יש לציין, כי כאשר נחקר רשק נגדית על ידי מר מאירסון, נציג החברה, הוא אישר כמעט כל הנחה שהוצעה לו, התנהגות אשר אינה מלמדת דווקא על כוונה לפגוע בנאשם או להפלילו. בין היתר אישר העד, כי הוכה על ידי חוקרי מע"מ, שאת שמותיהם הציע לו מר מאירסון, ר' שורות 6-27, עמ' 123, לפרוטוקול מיום 25.9.16, וכן ניתן לראות שורות 16-18 בעמ' 124, שורות 1-7 בעמ' 126 וכן שורות 11-13 בעמ' 127 לפרוטוקול. לא ראיתי לתת לאמירות אלו של רשק כל משמעות, שכן מעבר לאופן בו נמסרו, תוך שהדברים הוכנסו לפיו, העד לא טען בשום מקום כי תוכן דבריו באמרתו ת/15 הושפע מהמכות שלטענתו קיבל.

תמיכה משמעותית לעדותו של רשק ולטענתו שלא ביצע כל עסקה עם הנאשם ניתן למצוא בכך שהנאשם לא התייחס בהודעתו ת/1 לרשק ולא הזכיר אותו ולו ברמז. הפעם הראשונה בה הזכיר הנאשם את שמו של רשק היתה בעדותו לפני. כבישת העדות בנקודה זו מקשה מאוד לתת לה משקל.

למעלה מהדרוש אומר, כי רשק אימץ בעדותו לפני את אמרתו ת/15 ואישר כי תכנה אמת, ולפיכך אין צורך בחיזוק לאמור בה. גם לו היה נדרש חיזוק לאמרה, הרי שהחיזוקים לאמרות החוץ של תמימי, אותם אסקור בהמשך, מחזקים גם את אמרתו של רשק.

לאור אלה, ראיתי לקבוע על סמך דבריו של רשק, כי לא ביצע עסקאות כשרות עם הנאשם ולא סיפק לו חשבוניות כשרות. בדומה לדברים שאמרתי לגבי חוסייני, לא ניתן לשלול שהיה קשר בין הנאשם לרשק, במסגרתו סיפק רשק לנאשם חשבוניות פיקטיביות, אך אין באפשרות זו כדי לסייע לנאשם.

הנאשם

עדות הנאשם עשתה רושם רחוק מאוד מלשכנע ולא ניתן ליחס לדבריו כל משקל.

הנאשם סתר בעדותו את דבריו בת/1 במספר נקודות מהותיות:

בהודעתו ת/1 ציין הנאשם כי חאלד תמימי הוא האדם היחיד עמו עבד בחברות נערן ואטורה והוא שרשם את כל החשבוניות וחתם עליהן בפניו (ר' דף 8, שורה 35 ל-ת/1), בעדותו לפני העיד הנאשם כי תמימי עבד מולו רק בחברת אטורה ואילו חלדון חוסייני הוא שעבד עמו בחברת נערן (ר' עמ' 175 ו- 195 לפרוטוקול מיום 25.09.16).

שוני מהותי אחר בין הודעתו של הנאשם ת/1 ובין עדותו לפני, קיים בהתייחסותו לעד נביל רשק. בת/1 הנאשם כלל לא הזכיר את נביל רשק, בשום הקשר, וטען מפורשות, כי קיבל חשבוניות של עבודי אך ורק מחוסייני. בעדותו לפני מנגד, ייחס הנאשם לרשק חלק מרכזי בפעילותו של נערן ועבודי ובכלל זה הספקת החשבוניות וביצוע העסקאות (ע' 195, שורות 23-27 וכן עמ' 196 שורה 4 לפרוטוקול מיום 25.09.16). כבישת עדות הנאשם ביחס לרשק מקשה מאוד להאמין לטענתו, כאילו רשק סיפק לו חשבוניות כשרות.

סתירה נוספת בין הודעתו של הנאשם במשטרה לבין עדותו לפני היתה בדבריו הנוגעים לקשר שבין חברת עבודי לבין נערן. בהודעתו ת/1 ציין הנאשם כי אין כל קשר בין העובדים של חברת עבודי לבין העובדים של חברת נערן (דף 12, שורות 22-23). לעומת זאת, לפני העיד הנאשם, כי אותם העובדים אשר עבדו בנערן עבדו גם בעבודי, וחברת עבודי החליפה את נערן (ר' שורות 15-16, עמ' 184 לפרוטוקול מיום 25.09.16).

כל אימת שהתבקש הנאשם להסביר את הסתירות בין הודעתו ת/1 ועדותו לפני, טען שדבריו בת/1 לא נרשמו באופן מדויק. לא מיותר לציין, כי המוצג היחיד שהוגש בהסכמה לאורך שמיעת הדיונים בתיק זה היה הודעת הנאשם. כמו כן אופן גביית הודעת הנאשם כלל לא עלה בחקירותיהם הנגדיות של החוקרים ישראל גנץ וגילה נוראל. לא מיותר לציין בהקשר זה, כי הנאשם העיד לפני בעברית רהוטה והתרשמתי כי הוא שולט בשפה היטב.

הנאשם טען באמרתו ת/1, כי תמימי כתב לנגד עיניו את כל החשבוניות של אטורה ונערן ומילא בעצמו את כל הכתוב בחשבוניות. תמימי מנגד מסר, כי מילא רק חלק מן החשבוניות (ת/12, דף 4). וגם לעין לא מקצועית ניכר בבירור, כי החשבוניות של חברת נערן נכתבו בשני כתבי יד שונים זה מזה: בחשבוניות 7, 10, 14, 53, 60, 64, 65, 66, 70, 71 ו- 72 שם החברה נכתב "אסילקו בעם" וכתב היד שונה מכתב היד בחשבוניות 27, 28, 29, 30 ו- 102, בהן נכתב שם החברה "אסילקו בע"מ". בהודעה ת/12 זיהה תמימי את כתב היד בחשבוניות 27, 28, 29, 30 ככתב ידו ואמר כי לא כתב את יתר החשבוניות. גם חשבוניות אטורה, נכתבו בשני כתבי יד שונים באותו שוני בכתיבת שמה של החברה (בעם או בע"מ). הנאשם עומת עם סתירה זו באמרתו ת/1, ולא חלק על כך שהחשבוניות אותן קיבל מתמימי נכתבו בכתיב יד שונים. הסברו של הנאשם לסתירה זו היה "אם חאלד (תמימי - י.מ) משנה את כתב היד שלו זה לא הבעיה שלי". (ר' ת/1 דף 14, ש' 19, כל החשבוניות צורפו להודעה).

כל אימת שהתבקש הנאשם להסביר מדוע העדים תמימי, חוסיני או רשק מסרו גרסאות שונות מגרסתו, טען כי הם משקרים. ועם זאת, הנאשם לא הציע כל הסבר מתקבל על הדעת מדוע תמימי מסר לחוקרי מע"מ בחמש הודעות שונות, כי סיפק לו חשבוניות פיקטיביות, אם ביצע מולו עסקאות כשרות.

הנאשם גם לא הציע כל הסבר, ולו דחוק, למה חוסיני ורשק מכחישים הכירות או קשר עסקי עמו, אם עשו עמו עסקאות כשרות, כפי שטען.

הנאשם טען, כי לאחר סיום הקשר עם תמימי הפסיק לעבוד עם קבלני משנה ועבר להעסיק עובדים באופן ישיר - אך הנאשם לא הסביר כיצד איתר ושכר בזמן כה קצר את כל הפועלים הדרושים לו, ולא הציג כל ראיה לכך שבכלל העסיק עובדים.

הנאשם אמר בהודעתו כי על החשבוניות הופיעו פרטיו של תמימי - אך תמימי מתגורר בירושלים, ואילו על חשבוניות חברת אטורה מופיעה כתובת בנצרת עלית, ועל החשבוניות של נערן מופיעה כתובת בעיר עכו. כמו כן הנאשם טען שקיבל את החשבוניות של עבודי מחוסיני, המתגורר בירושלים, אך הכתובת הרשומה עליהן היא ביישוב בסמת טבעון.

חוסר הגיון בהתנהלות הנאשם מול תמימי: הנאשם טען, כי תמימי עבד תחילה באמצעות חברת נערן ולאחר מספר חודשים באמצעות חברת אטורה - ולא הציע כל הסבר למה תמימי היה צריך להעביר את הפעילות מחברה אחת לשניה, אם עבד כדין. מחברת אטורה התקבלו חמש חשבוניות על סכום כולל של 865,899 ש"ח - וכולן מאותו היום, 30.6.08, וגם עניין זה מעלה שאלה.

לא מיותר לציין, כי נציג החברה העלה במהלך עדותו של הנאשם מספר התנגדויות והערות, אשר היה בהן כדי לסייע לנאשם ולכוונו לתשובות הנוחות לו (ר' למשל ע' 184 למעלה, ע' 185 ש' 14, ע' 192 ש' 21-28). לא היה בכך כדי לסייע לנאשם ליצור רושם מהימן.

לאור הסתירות, השקרים והתמיהות שפרטתי ועל סמך התרשמותי הישירה מן הנאשם ואופן העדותו, לא ראיתי לייחס לעדותו לפני כל משקל.

חיזוקים לעדותו של תמימי

שקרי הנאשם:

כפי שפרטתי בהרחבה למעלה, הנאשם שיקר וסתר את עצמו במספר נקודות מהותיות. פסיקה עקבית קובעת, כי שקרי נאשם יכולים לשמש סיוע, ובודאי שיכולים לשמש חיזוק. לעניין זה ר' ע"פ 3958/08 פלוני נ' מדינת ישראל:

"כידוע, שקרי נאשם שהוכחו באופן פוזיטיבי ועצמאי יכולים להוות ראיה עצמאית העולה כדי חיזוק ואף סיוע לראיות התביעה, כאשר הם מהותיים, יורדים לשורש העניין ולא ניתן להם הסבר מספק (ע"פ 1645/08 פלוני נ' מדינת ישראל)".

המנעות הנאשם מלהעיד עדי הגנה:

הנאשם טען, כי ערך חוזי עבודה עם תמימי, חוסיני ורשק אצל עו"ד אנוואר אבו לאפי. כאשר נחקרו העדים חוסיני ורשק, נטען בפניהם כי עו"ד אבו לאפי יעיד על כך שחתמו על חוזה עם הנאשם. וחרף זאת עו"ד אבו לאפי לא זומן כעד הגנה. מדובר לכאורה בעד הגנה מרכזי, ויש להמנעות מהבאתו משקל מכביד לחובת הנאשם. במיוחד יש לציין בהקשר זה, כי בישיבת יום 25.9.16 נטען, כי נעשה נסיון לאתר את עו"ד אבו לאפי על מנת שיעיד באותו דיון, ואף ניתנה דחיה נוספת לצורך זימונו לעדות (עמ' 188 שורות 6-13 וכן עמ' 198 שורות 1-3, לפרוטוקול מיום 25.09.16).

הנאשם טען, כי תמימי, חוסיני ורשק ספקו לחברה עובדים רבים. וחרף זאת לא העיד ולו אחד מעובדי החברה, אשר פגש את תמימי, חוסיני או רשק במהלך העבודה או ראה שסיפקו עובדים לאתרים בהם עבדה החברה. גם מחדל זה פועל לחובת הנאשם. מחדל זה מועצם לאור כך שהעד היחיד שהנאשם ראה להביא מבין עובדי החברה, מר מאירסון, העיד כי לא עמד בקשר עם מי מהאנשים שפעלו בשטח, כך שעדותו כלל לא הייתה רלוונטית למחלוקת העובדתית.

עדויותיהם של חוסיני ורשק:

הנאשם טען כי קיבל מתמימי, מרשק ומחוסיני חשבוניות כשרות, כנגד עסקאות כשרות אותן ביצע עמם. כפי שפרטתי למעלה, מעדויותיהם של חוסיני ורשק עולה, כי הנאשם לא ביצע עמם עסקאות כשרות, ומכאן שגם לא קיבל מהם חשבוניות כשרות. עדויות אלו מחזקות את אמרות החוץ של תמימי, שכן עולה מהן כי הנאשם נהג לקבל חשבוניות פיקטיביות, כפי שעלה מאמרתיו של תמימי.

עצמת החיזוק הנדרש לעדותו של תמימי

לשיטת ב"כ המאשימה, הנאשם ותמימי הם שותפים, ועל כן נדרש לאמרות החוץ של תמימי חיזוק מוגבר. החיזוקים אותם פרטתי למעלה עולים בהרבה על דרישה זו, ויש בהם לסבך את הנאשם באופן עצמאי.

למעלה מהדרוש אומר, כי ספק בעיני אם מוכר חשבוניות פיקטיביות וקונה חשבוניות פיקטיביות מהווים שותפים לעבירה, לענין הצורך בחיזוק הנדרש בסעיף 54א(א) לפקודת הראיות: מוכר החשבונית וקונה החשבונית עוברים עבירות שונות, ולכל אחד מהם מטרה נפרדת ואינטרסים שונים. ניתן להשוות זאת ליחס שבין מוכר סם וקונה סם, אשר פסיקה עקבית קובעת כי אינם שותפים, ר' למשל בש"פ 2626/91, דרור בן שלום אלמליח וע"פ 1186/01, אליהו לוגסי. אך לנוכח עצמת החיזוקים השאלה אינה דרושה הכרעה.

מסקנות עובדתיות

על סמך אמרות החוץ של תמימי והראיות השונות המחזקות אותן, הוכח מעבר לספק סביר כי תמימי סיפק לנאשם ולחברה את החשבוניות של החברות אטורה ונערן, מבלי שבוצעה נגדן כל עסקה כשרה, ועל כן מדובר בחשבוניות פיקטיביות.

על סמך עדותו של חוסייני אני קובע, כי חוסייני לא ביצע עם הנאשם או עם החברה כל עסקה כשרה, וממילא לא סיפק לנאשם או לחברה כל חשבונית כשרה.

על סמך עדותו של רשק לפני ואמרתו ת/15, ולאור התמיכות השונות לדבריו, אני קובע כי רשק לא ביצע עם הנאשם או עם החברה עסקאות כשרות כנגד החשבוניות של חברת עבודי או של כל חברה אחרת, אשר לטענת הנאשם הוא סיפק לו.

ככל שכן היה קשר בין הנאשם לבין חוסייני או רשק, עולה מהראיות בבירור כי לא היה זה קשר עסקי כשר, במסגרתו בוצעו עסקאות אמת, אלא לכל יותר הספקה של חשבוניות פיקטיביות, ומטעם זה חוסייני ורשק מרחיקים את עצמם מהנאשם.

מכאן עולה, כי בספרי החברה נכללו חשבוניות של חברת עבודי, אשר הנאשם מסר הסברים כוזבים לגבי מקורן ולגבי העסקאות אשר לטענתו בגין הוצאו, ואין כל ראיה מהימנה ממנה עולה כי הגיעו כדין, כנגד עסקה כשרה. מכאן עולה החזקה, כי חשבוניות אלה הן כוזבות. מסקנה זו לא נסתרה ואף לא נוצר בה כל ספק. על כן קביעתי היא, כי הוכח מעבר לספק סביר כי גם החשבוניות של חברת עבודי הן פיקטיביות.

טענות משפטיות

גיבוש העבירות

אין מחלוקת כי הנאשם העביר את החשבוניות מושא כתב האישום לרואה החשבון של החברה, נפתלי לנדאו, וכי החשבוניות נכללו בספרי החשבוניות של החברה. הדבר גם עולה בבירור מת/13, הכרטסות של אטורה, נערן ורכב עבודי, אותן ערך רואה החשבון של החברה. הכרטסות משקפות באופן ברור, כי החשבוניות מושא כתב האישום הוזנו בספרי החברה כהוצאות שהוציאה החברה.

כפי שפרטתי למעלה, הוכח מעבר לספק סביר כי החשבוניות של אטורה, נערן ורכב עבודי, אותן העביר הנאשם לרואה החשבון הן כוזבות, ואין משקפות הוצאות שהוציאה החברה בפועל.

הסיבה האפשרית היחידה לקניית חשבוניות פיקטיביות והכללתן בספרי חשבוניות של עסק, היא לצורך התחמקות

מתשלום מס אמת, בדרך של הגדלה כוזבת של ההוצאות שהוציאה החברה במהלך פעילותה העסקית. יתרה מכך, הנאשם לא הציע כל הסבר אחר, למה קנה חשבוניות פיקטיביות, בסכום כולל של כ- 4.5 מיליון ש"ח והעביר אותן לרואה החשבון של החברה, לצורך הכללתן בספרי החשבונות של החברה, אם לא על מנת להתחמק מתשלום מס אמת על הכנסותיה של החברה.

לפיכך, הוכח לפני מעבר לספק סביר, כי מעשיו של הנאשם מקימים את העבירה של הכנת פנקסי חשבונות כוזבים במטרה להתחמק מתשלום מס.

באשר לעבירה של מסירת דו"חות כוזבים, המצב שונה:

החשבוניות הכוזבות מושא כתב האישום הוצאו בתקופה שבין 31.12.007 ועד 30.6.2008. הנאשם נחקר בחודש יולי 2008, ואין לפני כל ראיה או טענה ברורה של המאשימה, כי הנאשם ביקש להכיר בהוצאות המפורטות בחשבוניות מושא כתב האישום בדו"חות המס לשנים 2007 ו- 2008 (מת/14 עולה, כי הדו"ח של החברה לשנת 2007 הוגש ביום 18.9.08. אין בראיות שהוגשו כל אינדיקציה האם הוגש דו"ח לשנת 2008).

משאין טענה, קל וחומר ראיה, כי הנאשם הגיש דו"ח ובו ביקש להכיר בהוצאות אותן לא הוציא, לא התגבשה עבירה של מסירת דו"ח כוזב (בשונה מהכנת דו"חות או ספרי חשבונות). אכן, ההנחה המתבקשת היא שהחשבוניות מושא כתב האישום נכללו בספריה של חברה ובוססו עליהן דו"חות כוזבים, לצורך הגשת דו"חות כוזבים אשר יקוזזו בהם הוצאות אותן לא הוציאה החברה. אין כל טעם אחר לקניית חשבוניות פיקטיביות והכנת דו"חות כוזבים, אלא לצורך הגשת דו"חות כוזבים. ועם זאת, קיים חוסר בהירות האם בסופו של יום הוגשו דו"חות כוזבים, או האם מדובר במעשה הכנה או בנסיון. ספק זה פועל לטובת הנאשם.

יש לציין, כי המאשימה כלל לא התמודדה עם שאלה זו בסיכומיה, למרות שטענתו של הנאשם שעבירה של הגשת דו"חות כוזבים כלל לא התגבשה בעת הגשת כתב האישום עלתה לאורך התיק פעמים רבות, ובכלל זה כאשר טענו הנאשמים שאין להשיב לאשמה.

לפיכך מזכה את הנאשם מעבירה של מסירת דו"חות כוזבים.

טענות הגנה

זיכוי של החברה

טען ב"כ הנאשם, כי זיכוי של החברה שומט את הבסיס ביחס לאשמתו של הנאשם, שכן המעשים המיוחסים לו בוצעו כולם במסגרת עבודת החברה, וככל שהחברה לא עברה עבירה, לא ניתן ליחס לנאשם עבירה. אין ממש בטענה:

כתב האישום ייחס את העבירות לנאשם ולחברה יחדיו, כאשר אחריותו של הנאשם נבעה מהיותו מנהלה של החברה ומבצע ישיר של העבירות (ולא מכח החזקה שבסעיף 224א לפקודת מס הכנסה). באופן שאינו שגרתי, החברה בתיק זה יוצגה בנפרד מהנאשם, על ידי מר ברוך מאירסון, אשר אינו עורך דין, אך נטען כי הוא מזכיר החברה (והוצגו אישורים בעניין זה). יצוגה הנפרד של החברה סרבל את ההליכים והאריכם במידה רבה, שכן העדים נחקרו על ידי ב"כ הנאשם ועל ידי נציג החברה בנפרד. מעבר לכך, נציג החברה העלה בקשות וטענות רבות, אשר המעט שניתן לומר עליהן, שלא נועדו ליעל את ההליכים או למקדם.

נציג החברה אף הודיע, כי הוא מבקש להעיד מטעם החברה עשרות עדים שונים (אותם לא טרח לזמן לדיון שנקבע לשמיעת עדויות הגנה של החברה, ביום 25.9.16, ר' עמ' 188-185 לפרוטוקול). בישיבת יום 29.11.16, אשר נקבעה לשמיעת עדויות הגנה, הודיע ב"כ הנאשם כי לנאשם אין עדי הגנה, אך נציג החברה ביקש להעיד עדים מטעמו.

ב"כ המאשימה הודיע, כי לאור העובדה שמעדות הנאשם עלה שהחברה אינה פעילה מזה זמן רב, ולאור הסרבול שנגרם בשל אופן ייצוגה, המאשימה חוזרת מאישום ביחס לחברה, ועל כן זוכתה החברה.

מכאן ברור, כי זיכוייה של החברה אינו נובע מכך שהמאשימה סברה כי המעשים המיוחסים לה לא בוצעו, אלא מכך שבירור אשמתה של החברה היה מביא לסרבול נוסף של ההליך ובזבוז זמן שיפוטי יקר, מעבר לזה שכבר בזבוז. הדבר היחיד שניתן לומר על חזרת המאשימה מאישום ביחס לחברה הוא, שחבל שהדבר לא נעשה קודם לכן.

מכל מקום, כתב האישום מיחס לנאשם ביצוע ישיר של העבירות, ואחריותו למעשים הוכחה באופן ישיר, ולא דרך החזקה שבסעיף 224א לפקודת מס הכנסה. לפיכך ניתן ליחס לנאשם אחריות למעשים, גם מבלי ליחס לחברה. ר' גם רע"פ 3616/93, ספרין, שם נפסק:

אשר לזיכוי החברה, הזיכוי בבית משפט המחוזי הוא טכני מעיקרו, והוא נובע מהשמטת הרשעתה בבית משפט השלום. בית משפט קמא מצא לזכות את החברה משום שלא היה ברור שהודאתו שלה מערער נעשתה גם בשם החברה. נראה כי ניתן היה להרשיע את החברה על סמך הודאת המבקש, אך מאחר ולא הוגש ערעור שכנגד על-ידי המשיבה לא אתייחס לכך. בכל מקרה אין בזיכוי החברה, כדי להשליך על אשמתו של המבקש, שהוא המנהל והבעלים של החברה ואחריותו הפלילית אינה תלויה בהעמדת החברה לדיון או בהרשעתה. אומר על כך הנשיא ברק:

"לשם גיבוש אחריותו הפלילית של נושא המשרה אין צורך להרשיע את התאגיד בהליך פלילי, וממילא אין צורך להעמידו לדיון. התנאי הנדרש הוא, כי במישור הנורמטיבי מוטלת אחריות פלילית אל התאגיד" (ראו ע"פ 3027/90 חברת מודיעים בינוי ופיתוח בע"מ נ' מדינת ישראל, פ"ד מה(4) 364 בעמ' 385; ע"פ 317/92 רובינשטיין נ' מדינת ישראל (טרם פורסם) ס' 21-28, ומראי המקום שם).

לפיכך דוחה הטענה.

טענות אחרות:

נטען, כי אין לבית המשפט סמכות מקומית לדון בהליך, שכן מקום מגוריו של הנאשם ומקום פעילות החברה הם באר שבע. לא ראיתי מקום להתיר להעלות טענה זו בשלב הסיכומים, שכן מדובר באופן מובהק בטענה שיש להעלותה בפתיחת ההליך ולא בסופו. למעלה מהדרוש אומר, כי הנאשם עצמו טען שקיבל חלק מן החשבוניות באיזור ירושלים, וכך גם עלה מאמרותיו של תמימי. כמו כן, החשבוניות הפיקטיביות הועברו למשרדו של רואה החשבון של החברה שנמצא בירושלים. משכך, נתונה לבית המשפט סמכות מקומית.

נטען, כי לא נשלח לנאשם מכתב ידוע - טענה זו נדונה ונדחתה כבר בישיבת יום 15.1.14 ביחס לחברה, ולא ראיתי מקום לדון בה מחדש ביחס לנאשם, בשלב הסיכומים. למעלה מהדרוש אומר, כי גם אלמלא נשלח מכתב ידוע לנאשם, לא הייתי רואה מקום לבטל את כתב האישום גם לו היתה הטענה מועלית בפתיחת ההליך ולא בסופו. ר' למשל ע"פ 1053/13, היכל נ' מדינת ישראל.

נטען, כי החברה קבלה אישור ניכוי מס במקור, והדבר מלמד על כך שהרשויות לא סברו כי נעברה על ידה עבירה. לא מצאתי בטענה זו מאומה. סברתו של פקיד השומה, שניתן להתיר לחברה לנכות מס במקור חרף החשדות, אינה מלמדת כי הנאשם לא עבר עבירה, כשם שהחלטה על הגשת כתב אישום אינה מעידה על כך שהנאשם כן עבר עבירה. ההכרעה בשאלת אשמתו של נאשם או חפותו מסורה לבית המשפט ולא לפקיד השומה. אוסיף בהקשר זה, כי מעדותו של נציג מס הכנסה, מר דרור גיל, עלה כי בשנת 2010 נערכה לחברה שומה מוסכמת, וכי רק לאחר הסדרתה חודש האישור.

נטען, כי לא היתה לחוקרים סמכות לגבות אמרות מהעדים. גם בטענה זו אין ממש. החוקרים משרתים במערך החקירות של אגף מס הכנסה ואגף מס ערך מוסף, וחזקת כשרות פעולתם לא נסתרה. התיק נחקר במקביל, על ידי חוקרי מע"מ וחוקרי מס הכנסה, ואמרת הנאשם, כמו גם מרבית ההודעות האחרות, נגבתה על ידי חוקרים משני האגפים.

סיכום

מזכה את הנאשם מעבירה של הגשת דו"חות כוזבים ומרשיעו בעבירה של הכנת פנקסי חשבונות כוזבים.

ניתנה היום, כ"ב כסלו תשע"ז, 22 דצמבר 2016, במעמד הצדדים